

ת"פ 57371/12/19 - משה קירשנר נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 19-12-57371 מדינת ישראל נ' קירשנר
תיק חיזוני:

מספר בקשה: 16

בפני כבוד השופט אדנוקו סבחת- חיימוביץ
מבקש משה קירשנר
נגד מדינת ישראל
משיבה

החלטה

לפני בקשת הנאשם לביטול כתוב אישום מטעמים של הגנה מן הצדק, בהתאם לסעיף 149 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב- 1982 (להלן: "החסד" פ") וכן בקשה להמצאת מסמכים.

כתב אישום ורקע:

1. נגends הנאשם הוגש כתב אישום מתווך המיחס לו עבירה של שימוש אסור במרקען לפי סעיף 243(ד) ביחד עם 243(ו)(1)(3)(4)(5) וסעיף 245(3) לחוק התקנון והבניה, התשכ"ה - 1965 (להלן - "החוק").

על פי האמור בכתב האישום, הנאשם מחזיק בחלוקת 1, בוגוש 3866 צפונית לגדרה ודרומית למושב בית אלעזר, סמוך לצומת תל נוף נ.צ. 1279750/638089 (להלן: "המרקען") שיעודה הינו חקלאי/נוף כפרי פתוח, בהתאם לתכנית החלה עליה. השימושים העיקריים על פי התכנית החלה הינם עיבוד חקלאי ושטחים פתוחים טבעיות.

בשנת 1999, או בסמוך לכך, קיבל הנאשם היתר בניה מהוועדה המקומית לבניית מבנה בשטח של 900 מ"ר במרקען לשימוש כמבנה חקלאי למיון, אריזה וגידולים חקלאיים. במועד לא ידוע נבנה מבנה קשייח בשטח של כ- 960 מ"ר במרקען. מאז 19.12.19. עושה הנאשם שימוש הנ"ל בעצמו. במשעים אלה נתען, כי הנאשם עושה שימוש אסור במרקען, שווים ביעוד חקלאי הוא כ- 2,570,000 נ"ל ועל רקע השימוש האסור חננות, שווים נאמד בסך של כ- 9,410,000 נ"ל.

2. טרם תשובתו לכתב האישום העלה הנאשם מספר טענות וכל אחת מהן תידן בנפרד.

דין והכרעה

א. אי מסירת גרסה טרם הגשת כתב האישום

עמוד 1

.3. לטענת הנאשם כתוב האישום הוגש מבלי שהຕאפשר לו למסור גרסה, זאת בגין רשות להנחת מחלוקת "יעוץ וחקיקה מיום 26.12.12 ובתמייה לכך הפנה לפסיקה בה בוטל כתוב האישום בגין אי חקירות הנאשם טרם הגשת כתוב האישום.

.4. המאשימה טענה, כי הנאשם והחברה בבעלותו זומנו מספר פעמים למסירת גרסה אך הנאשם נמנע מלחתיכב. גם הבן, רז קירשנר זומן מספר פעמים אולם נמנע מלחתיכב ובתמייה לטענותיה הפנה לאסמכאות רלוונטיות.

לגופם של דברים טוען, כי בתאריך 21.01.19 פגש המפקח בבית העסק את רז קירשנר שהציג עצמו כ"אחד הבעלי העסק", באותו מועד הודהקה על המבנה בכניסה לחנות אזהרה לפני ניקיטת הליכים על כך שמדובר בעבירה על חוק התכנון והבנייה. בתאריך 24.01.19 הגיע מפקח מטעמה ומסר לרז קירשנר הזמנה לחקירה לתאריך 30.01.19 עבור הנאשם, החברה בבעלותו (مشק קירשנר בע"מ) ולרז קירשנר עצמו. רז קירשנר סירב לקבל את המסירה וביקש שהמפקח יניח את הזמן על רכבו וכך עשה המפקח. בתאריך 29.01.19 נשלחה בקשה מטעמו של הנאשם לדוחית מועד החקירה עקב זימון לניטוח. בתאריך 10.03.19 נערך ביקור נוספת של המפקח בבית העסק. המפקח מסר לרז קירשנר זימון לחקירה לתאריך 13.03.19 לנאם, לחברה בבעלותו ולרז קירשנר עצמו. רז קיבל את הזמן אף סרב לחתום עליו; ב- 03.04.19 הגיע מפקח לבתו של הנאשם כדי למסור לו ולחברה שבבעלותו התראה לפני הטלת קנס מינהלי, על פי ההתראה הזמן הנאשם להעביר מידע אודות התנהלותו, אלא שגם להתראה זו נמנע הנאשם מלגהיב. בתאריך 19.05.19 נמסרה בבית העסק לבנו של הנאשם, עבור הנאשם והחברה בבעלותו הודהה על הטלת קנס מינהלי. רז קיבל את ההודעה אף סירב לחתום. הנאשם לא ביקש לבטל את הקנס והגיש בקשה להישפט. רז קירשנר זומן גם בספטמבר ו諾ember 2019 אף לא התקיכב לחקירה. לתגובה צורפו המסמכים.

.5. בתשובתו ציין הנאשם, כי רז קירשנר הוא הבעלים ומנהל מזה למלטה משנתיים וחצי בעודו איננו בעל הזכויות בנכס ואינו מנהל את שיווק התוצרת החקלאית. רז קירשנר הוא אמן בנו של הנאשם, אולם לא מתגורר עימיו וכל דחיה של הזמנה לחקירה בוצעה על-ידי רז קירשנר מבלי לערב ומבליל יידע את אביו, הנאשם.

.6. מסירת גרסה על ידי חשוד בשלב החקירה היא חלק מהותי מחובותיה של הרשות לשםוע את מי שעולול להיפגע מהחלטותיה טרם קבלת החלטה בעניינו, חובה המתגברת כאשר מדובר ברשות חוקרת הנדרשת לבירור גרסת החשוד. זאת, בין היתר, נוכח המשמעות הרבה וההשלכות כבדות המשקל שיש להעמדת אדם לדין פלילי על כל תחומי חייו זכותו של חשוד בפלילים שככל טענותיו "חקרו ונדרש" (ראו רע"פ 1030/05 **ברקו נ' מדינת ישראל** (03.02.05) וע"פ (חיפה) 1584/04 **אלמרין נ' מדינת ישראל** (03.02.05)). חובה זו נובעת גם מחובותיה של הרשות לחזור לחקירה האמת ולגבות את מלאו הריאות בתיק, לא רק אלו התומכות בהרשעת הנאשם.

.7. בהתאם לאסמכאות שצירפה המאשימה לתגובהה ניתן ללמידה, כי הנאשם זומן כדי למסירת גרסה אף לא

התיעצב:

א. בתאריך 19.01.24 נמסרה, על ידי מפקח המאשינה, הזמנה לחקירה באזהרה בחשד לביצוע עבירות על פי החוק לתאריך 19.01.30. ההזמנה יועדה לנאמן, לחברת "משה קירשנר בע"מ ולrho קירשנר. נרשם על גבי הזמנה "סרב לקבל", ביקש שננichi את הזמן על האוטו שלו או שנדביך בבית שלו. ההזמנה הונחה על שם רכב תחת המגב השמאלי בשעה 10:25".

ב. בתאריך 19.03.10 נמסרה לרז קירשנר הזמנה לחקירה בנוגע זהה. ההזמנה יועדה לנאמן, לחברת "משה קירשנר בע"מ ולrho קירשנר. נרשם על גבי הזמנה "נמסר לרז קירשנר במקום".

ג. בתאריך 19.04.02 נמסרו לרז קירשנר התראות לפני הטלת קנס מנהלי קצוב בגין עבירות תכנון ובניה. התראות יועדו ל"旐ק קירשנר בע"מ" והנאש. על גבי התראה נרשם "כל שברשותך היתר בניה או היתר לשימוש, הינך מתבקש להודיע עלך בהקדם ובכתב לח"מ ביחידה הארץית לאכיפת דיני התכנון והבנייה, על פי פרטיה התקשרות מטה, על מנת שמיידע זה ישקל, יחד עם נתונים נוספים, במסגרת קבלת החלטה בעניין נקיטת פעולות אכיפה בעניין, לרבות הטלת קנס מנהלי". התראה נמסרה לרז קירשנר ונרשם עליה, כי זה "סרב לחתום".

ד. על פי מזכיר של המפקח מיום 26.05.19 הוא ביקר במשק קירשנר ביום 19.05.19 בשעה 12:05 בצד אחד מסור ברירת קנס לנאמן ולחברה "旐ק קירשנר בע"מ". בזמן הביקור הואפגש ברז קירשנר ואחד ממנהליו העסקי. המפקח מסר לרז קירשנר קנסות מנהליים עבור הנאם ו"旐ק קירשנר בע"מ, אך סירב לחתום על אישור המסירה וכן המפקח רשם "סירב לחתום". העתקי הקנסות צורפו. על פי סעיף ה' בהודעת הקנס ניתנת אפשרות לפנות לנאש בבקשת ביטול הקנס ולהפנות למסמכים רלוונטיים.

ה. בתאריך 19.10.23 שלח רז קירשנר בקשה לדוחית החקירה מחמת בדיקה רפואי. על פי מזכיר מתאריך 05.11.19, בתאריך 06.11.19 נשלחה לרז קירשנר ולחברה קירשנר בע"מ הזמנה לחקירה נוספת.

8. עולה מהמקובץ, כי כלל ההזדמנות שיועדו לנאמן נמסרו לבנו, רז קירשנר. לטענת הנאם בנו לא מסר לו כל זימון וכן לא התיעצב למסירת גרסה. עסוקין בטענה המצריכה בירור עובדתי לבירור טענת הנאם, כי בנו לא מסר לו את הזמינים והתראות וכן דין הבקשה להידחות בשלב זה והוא תtabרר במסגרת שמייעת הריאות בתייק.

ב. הנאם אינו בעל הזכיות במרקען

9. על פי הנטען בבקשת ישנו פגם בכתב האישום, שכן הנאם "אינו מהו גורם בעל זכויות או ניהול בירקניה" מזה כשתיים. הזכיות במרקען הועברו לבנו, מר רז קירשנר, אך שלנאם אין קשר להפעלת הירקניה.

10. סעיף 243 לחוק מאפשר להאשים בעבירה של עבودה/שימוש אסור במרקען כל אחד מהמנויים בסעיף.
11. לבקשת צורפו "הסכם מתנה- מגרש" וכן אישור לרישום בפנקס המקרקעין מיום 2.1.19 בדף העברת המקרקעין מהנאשם לבנו רז קירשנר.
12. לטענת המאשימה למרות המכירה הנ"ל, הנאשם המשיך לפעול הן בתחום התכונני כדי להכשיר את השימוש במקרקעין והן בהפעלת חנות הירקונות והפירוט במבנה שבמרקען אף לאחר מכירתם לבנו. עוד טענה המאשימה, כי היותו של אדם בעליים או בעל זכויות אחרות במקרקעין אינה תנאי להגשת כתוב אישום נגדו בעבירות המבוצעת על ידו במקרקעין, וכי מהראיות עולה שהעסק התנהל כל פעם תחת שם אחר, וכי הקלות בה המשך עובר מבן משפחה אחד למשנהו וזאת להקשות על הליכי האכיפה ולהקנות לנאים זמן נוספת רוחחים מהחנות.
13. לאחר שנתי דעתי לטענות הצדדים, הרי שלא ניתן להכריע בדבר זיקתו של הנאשם לשימוש המבוצע במקרקעין טרם שמיית ראיות הצדדים ולכן דין הטעונה להידחות בשלב זה.
- ג. בקשה לאחד את הדיון בתיק זה עם הבקשה לצו הפסקה שיפוטי בב"נ 11876-04-21**
14. הנאשם עתר לאחד הדיון בכתב אישום זה עם הlixir בבקשתו לממן צו הפסקה שיפוטי במסגרת בב"נ 11876-04-21 לבלי יתרון הדיון בכתב האישום בשל סגירת העסק בצו הפסקה שיפוטי שהושתת, ככל שיוuat במסגרת הליך הbab"n. ממן צו בהlixir الآخر בעוד ישנה אפשרות שהנאשם יזכה בהlixir זה תיצור תוצאה בלתי נסבלת לנאים ופגיעה קשה ולכן יש לאחד את הדיון בשני ההליכים.
15. המאשימה התנגדה לבקשתו משום שהדיון בתיק הbab"n הסתיים ומשום שבקשה לצו הפסקה שיפוטי ניתן להגיש גם מבלי לנ��וט בהlixir אכיפה כלשהו נוספת.
16. לאחר שנתי דעתי לטיעוני הצדדים דעתי כדעת המאשימה, הן ברמה העקרונית והן ברמה הפרקטית.
17. הליך של צו הפסקה שיפוטי אינו הליך המותנה בנסיבות הליכים נוספים, אך אין מניעה לקיוםם של הליכים נוספים בגין אותו עניין. מדובר בצו שיפוטי שמטרתו מניעתית ולא עונשית, ותכליתו להביא להפסקת השימוש, מוקדם ככל הנימן בעוד הוגש כתב האישום, תכלייתה רחבת יותר והוא מניעתית ועונשית.
- אני מסכימה עם המסקנה אותה גוזר ב"כ הנאשם מהפסקה אליה הפנה.
- בקשת הנאשם לאחד בין ההליכים תביא לriskon מכל תוכן את יכולתה של המאשימה לפעול באמצעות כל אכיפה

נוסף, מהיר ויעיל והוא צו ההחלטה שיפוטי. אך יתכן מצב בו ינתן צו ההחלטה שיפוטי אף בבית המשפט ימצא לנכון לזכות את הנאשם כתוב אישום שיתנהל באותו עניין, וזאת בשל רף הראית השונה הנדרש לכל אחד מהליכים אלה. קיומה של אפשרות לתוכאה שונה בהליכים השונים, כשהעצמה אין בה לקבל את ידי המאשימה או בית המשפט ממתן צו ההחלטה שיפוטי, אף אם הוגש כתוב אישום באותו עניין. בשל רף הראית השונה הנדרש בכל אחד מהליכים אין כל טעם בשמיعتم ייחדי.

בעניינו של הנאשם, הריאות בבקשתה לצו ההחלטה שיפוטית נשמעו מכבר וטרם ניתנה החלטתי בעוד זה ההליך מצוי בראשיתו.

וכoch כל האמור הבקשת לאיחוד הדיון בשני ההליכים נדחת.

ד. הגנה מן הצד - טענה לאכיפה בררנית וה騰כלות אישית

18. על פי הנטען בבקשתה, הנאשם אוחז בהיתר כדי לבנייה מושא כתוב האישום. מנגד, באזרה הקרוב לבנייה מושא כתוב האישום ישן הפרות בניה ושימושים חריגים בהיקפים גדולים מההתירים שניתנו אולם המאשימה נמנעת מפעול נגד האחרים. עוד נטען, כי המאשימה מתעתרת בגיןם בשל תמיכת בני משפחתו ביריבו של ראש הרשות המקומית.

19. ב"כ המאשימה בבקשתה לדחות הטענה שכן זו הוועלה המכבר במסגרת בע"א 20-01-66647 **מוועצה מקומית גדרה נ' ר' קירשנר ואח'**. בעניין זה דעתה כדעת ב"כ המאשימה. הטענות בדבר אכיפה בררנית נבחנו מכבר והוכרעו בהחלטתי מיום 27.05.21 (סעיפים 17-20) ולא מצאתי לשוב ולדון באותה הטענה. אין בכך למנוע מהנאשם להביא ראיית ראייה, שאז תבחן הבקשתה, אך שלא הוצגה ראיית ראייה לנטען ודוחית מכבר הבקשת לגבי העסקים המצויים בסמכיות, דין הבקשת להידחות.

20. אשר לטענה בדבר הת騰כלות מצד הרשות בשל עניין הקשור לראש הרשות, חזקת התקינות המנהלית עומדת לרשות, אך של הנאשם הטוען אחרית להביא ראיות להפרכת חזקה זו.

21. אשר לבקשתה לזמןונו של ראש המועצה להעיר בתיק, הבקשת תבחן בנפרד בהתאם לכללים בדבר זימונם של עובדי ציבור כגון רלוונטיות עדותם למחלוקת בתיק וכו'.

ה. בקשה לקבלת מסמכים

22. לטענת הנאשם כתוב האישום הוגש על פי בקשתו להישפט חלף תשלום קנס מנהלי. משכך יש רלוונטיות לשאלת האם הוטלו קנסות מנהליים על אחרים הפעלים בסמכיות למקרא עין מושא כתוב האישום וזאת כדי להוכיח קיומה של אכיפה בררנית. הנאשם הפנה לשימושים אסורים המבוצעים בקרhqע חקלאות סמוכה בצוין

מספר הגושים. פניותיו למאשימה לבורר האם בוצעה אכיפה באותם מקרען לא עונתה.

23. בנסיבות אלה עתר הנאשם לקבל את המסמכים הבאים לצורך ביסוס הטענה לאכיפה ברנית:

א. פירוט מדיניות האכיפה המעודכנת של הוועדה המקומית וזאת על פי הנחיית היועמ"ש 4.1002 בנושא - "הצורך בקביעת מדיניות מרכזית של חקירה ותביעה בתחום העונשין - הכללים החלים על הקביעה והפעלה של המדיניות".

ב. העתקי דוחות שנתיים על פעולות הוועדה המקומית /או מחלוקת האכיפה של המאשימה לפי סעיף 48ו' לחוק לשנים 2019 - 2020.

ג. העתקי "סקר עבירות בניה" אשר ביצעה הוועדה המקומית, ככל שביצעה לפי סעיף 254 טו' לחוק.

ד. העתקי דוחים על פעולות אכיפה אשר ביצעה הוועדה המקומית, ככל שביצעו, במהלך השנים 2019 - 2021, לפי סעיף 254 טז' לחוק.

24. המאשימה לא תתייחס לבקשתה לקבל את המסמכים המפורטים, למעט טענה כללית בנוגע לכך שהטענה לאכיפה ברנית נדונה ונדחתה.

25. בבקשתה שהוגשה על ידי הנאשם בקשר לחומרם לעיל ניתנה ביום 21.10.20 החלטת כב' השופטת גלט לפיה "**לענין נתוני האכיפה במרקען הסמכים - נראה כי נרוכה הבדיקה ונמסרו הנתונים**". ביום 27.10.21 השמיע ב"כ הנאשם טיעוני בעניין החמורים המבוקשים ולאחר מכן קבעה השופטת גלט, כי לא הונחה תשתיית ראייתית מספקת על מנת להורות לتبיעה למסור את הנתונים המבוקשים, וכי ככל שיניח ב"כ הנאשם תשתיית שכזו ישקל הבקשה בעיתך.

26. לאחר שעינתי בבקשתה, מצאתי להיעתר לבקשתה רק לגבי האמור סעיף א' לעיל. האמור בסעיף זה לא נתבקש קודם לכן על ידי ב"כ הנאשם ועל כן, ככל שיש מדיניות אכיפה יש להעבירה לידי ב"כ הנאשם עד למועד הדיון.

27. לגבי הבקשות בסעיפים ב'-ד' דין להידחות.

לגביה האמור בסעיפים ב'-ג', מכח הוראות החוק יש חובת פרסום באתר האינטרנט של הרשות ולא בורר האם נתונים אלה אינם מופיעים שם. לכארה מדובר במידע הפתוח לציבור ואין צורך לקבלו דוקא באמצעות המאשימה או בהחלטה שיפוטית.

אשר כאמור בסעיף ד' עסקנו בסקר המבוצע אחת לחמש שנים וכן לא בורר על בסיס איזה מידע ניתן לשקל את הבקשה, כשלכאורה טרם בוצע סקר שכזה.

28. הבקשה לביטול כתוב האישום נדחתה. הבקשה לקבלת מסמכים מתיקת באופן חלקי כאמור בסעיף 26 לעיל.

29. הנאשם יהיה ערוך למתן מענה לכתב האישום במועד הדיון הקבוע.

המציאות תשלח החלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כי חשוון תשפ"ב, 26 אוקטובר 2021, בהעדך
הצדדים.